

[Poul Nødgaard]

I første omgang vil jeg nøjes med disse indledende bemærkninger og afvente, hvad regeringen har at sige, og senere i debatten vil vi fremsætte Fremskridtspartiets helt konkrete forslag til, hvorledes arbejdsløsheden kan ned sættes, så vi kan løse dette store samfundsproblem.

Besvarelse

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

På finansministerens og egne vegne skal jeg fremføre følgende som svar på denne forespørgsel:

Lad mig først konstatere, at arbejdsløsheden er alt for høj, og at det er en central målsætning i regeringens økonomiske politik at nedbringe arbejdsløsheden. Gennem de sidste 10 år har der været ført en meget stram økonomisk politik for at rette op på de fundamentale ubalancer i dansk økonomi, nemlig det kroniske underskud på betalingsbalancen og det voldsomme underskud på de offentlige finanser. Denne politik er lykkedes; der er overskud på betalingsbalancen, og underskuddet på de offentlige finanser er bragt under kontrol og er lavt sammenlignet med forholdene i de øvrige OECD-lande. Dermed er der skabt de helt nødvendige forudsætninger for en sund og varig økonomisk vækst og en nedbringelse af arbejdsløsheden, for uden disse positive resultater ville der slet ikke være råderum til at gøre noget for at løse dette problem.

Desværre er det endnu ikke lykkedes at vende udviklingen i arbejdsløsheden; lad os sige det med hudløs ærlighed. Det skyldes først og fremmest, at den afdæmpede udvikling i den indenlandske efterspørgsel er fortsat i længere tid, end man havde ventet. Endvidere har udviklingen i den internationale økonomi været mat de sidste par år, og udsigterne for den nærmeste fremtid er desværre ikke alt for lyse. En væsentlig årsag til det svage konjunkturbillede i såvel Danmark som de øvrige europæiske lande er den høje internationale rente, som i øvrigt skyldes den høje tyske rente i kølvandet på genforeningen.

I denne situation med en meget svag økonomisk vækst, både nationalt og internationalt, må vi ikke tro, at politisk dikterede økonomiske mirakelkure kan fjerne arbejdsløsheden. Nøglen til en lavere arbejdsløshed er vækst i den private sektor, simpelt hen, og opgaven for

den økonomiske politik må derfor være at fjerne barrierer og over en bred front forbedre betingelserne for økonomisk vækst i den private sektor. Denne opgave har regeringen til hensigt at løse gennem en trefløjet vækststrategi, som på den ene side drager fordel af råderummet i den økonomiske politik og på den anden side løser nogle grundlæggende strukturelle problemer i dansk økonomi. De tre fløje i vækststrategien er for det første en styrkelse af infrastrukturen, for det andet en styrkelse af konkurrenceevnen for både små og store virksomheder og endelig for det tredje – og ikke mindst – en styrkelse af serviceerhvervene.

Med finansloven for 1993 er der allerede taget hul på væsentlige dele af den trefløjede vækststrategi. Infrastrukturen er blevet styrket gennem en fremrykning af en bred vifte af samfundsøkonomisk rentable offentlige investeringer for ca. 3,8 mia. kr. Disse investeringer vil styrke det danske samfund og gøre det bedre rustet til det indre marked, og samtidig tages toppen af ledigheden.

Konkurrenceevnen styrkes gennem en lang række erhvervspolitiske initiativer, og jeg kan nævne følgende eksempler: Vilkårene for iværksættere forbedres; formidling af viden og kvalitetsudvikling i mindre virksomheder styrkes; brugen af erhvervsforskere styrkes; ambassaderne får tilknyttet teknologiattachéer. Der kunne nævnes mange flere initiativer, men fælles for dem er, at de styrker den kvalitative konkurrenceevne i de danske virksomheder og vil udgøre et vigtigt fundament, når den internationale konkurrence øges i de kommende år. Disse initiativer på finansloven ventes at øge beskæftigelsen, og med alt muligt forbehold kan man vel sige, at det vil blive af størrelsesordenen ca. 20.000 personer i 1993.

Selv om finansloven for 1993 således har taget hul på væsentlige dele af den trefløjede vækststrategi, venter to store opgaver på at blive løst i den nærmeste fremtid. Den første store opgave er at styrke serviceerhvervene. I de kommende år kan vi imødesee en stærk stigning i efterspørgslen på serviceydelser, og en stor del af fremtidens arbejdspladser vil ligge inden for serviceerhvervene. Desværre er der flere barrierer for vækst i serviceerhvervene. Den offentlige sektor skal udvise en større fleksibilitet og i langt højere grad være parat til at overlade finansiering og produktion af service-